

Et brev fra Céline Mathieu til deg, som besøker utstillingen Lån ved Kunsthall Trondheim

Kjære X,

Da jeg valgte navnet på utstillingen, oppdaget jeg at det engelske ordet "loan" staves vakkert på norsk som "Lån", som om bokstaven o er satt til side for senere bruk. I LÅN tenker jeg om kjeder og kretsløp, usynlige sener av (lokale) relasjoner gjort sanselige gjennom skulptur, lyd og dette brevet.

Ved inngangen får du en liten trekloss, et komfortobjekt. Den har en svak fordypning som passer perfekt til tommelen din. Objektet er ment for deg å bære med deg, i og etter besøket. Kanskje får det et nytt liv i lommen din? Det fungerer som en form for selvhypnose, en forbindelse mellom berøring og tanke.

Med komfortobjektet i hånden vil du i utstillingsrommet se to sponsede barrer av norsk aluminium i den rå formen aluminium omsettes i, liggende på gulvet. Overflaten minner forunderlig om menneskehud. Mengden er målt etter det jeg selv kan bære i ryggsekken. Over tid skal disse barrene smeltes om igjen og igjen til nye skulpturer, frem til verket kjøpes. Da blir det stående slik det er. Lenger inn finner du en gargoyle som fontener bobleplast. Den står nær høyet den ble sendt i. Den er plassert der hvor gargoylene fra Nidarosdomen ble vist i en tidligere utstilling, de som ble tatt ned etter brannen for restaurering. Jeg ble fascinert av disse skulpturene som spytter vann, laget for å lede regn bort fra fasaden, etter å ha lest at mange katedraler nå erstatter originalene med kopier for å bevare dem. Hvor merkelig, tenkte jeg, at vi ser opp på kopien og tror den er ekte.

Da jeg lette etter kopier, fant jeg en steinhugget gargoyle for 159 dollar fra en selger i Rouen på Etsy, kalt «Opus Magnum». Den ankom i en seng av høy, og jeg hadde med en liten duftprøve som nå ligger ved dens side.

Gjennom utstillingen ser du japanske aviser, papiret som platespilleren i naborommet var pakket inn i, brukt som lampeskjermer som kaster et hvitt lys på gulvet. Avisutklipp og «Magic the Gathering»-kort ligger spredt, som små teksturer av språk og fortelling. Kortene er lånt fra Rasmus, kurator ved PoMo, et nærliggende museum bygget av en familie som eier en dagligvarekjede og store deler av Trondheims eiendom.

Jeg ble slått av koreografien mellom kapital og informasjon i dette kretsløpet, en bevegelse jeg forsøkte å følge i flere av arbeidene. Disse kortene, og de for mange uleselige avisene, åpner spekulative måter å strukturere verdener på. Jeg tenkte på hvordan appetitten for strategi og fantasi dyrkes allerede hos barn gjennom spill som dette, små øvelser i verdensbygging. Jeg fortalte Rasmus at jeg hadde gitt ham alle mine magiske kort etter å ha delt noen av livene jeg har levd.

På veggen henger et fotografi av Erik Olsen, som jeg ønsket å låne fra det lokale hotellet Bakeriet, der jeg først så det på rommet mitt. Da jeg spurte, fortalte hotellet at bildet selv er på lån fra et museum, og derfor ikke kunne lånes videre. Senere fant jeg ut på nettet at bildet er over hundre år gammelt og dermed offentlig eiendom, fritt tilgjengelig for nedlasting. Det jeg faktisk tok fra hotellet, var deres nysgjerrige måte å henge bildet opp ned på i rammen. Jeg låner derfor ikke bildet, men selve presentasjonen.

I nærheten vises den polerte bronseformelen $\subset \supset \in$, verket «Le sourire de l'être» av Michel Tombroff, samler, kunstner, filosof og matematiker, som kjøpte mitt verk «Oyster» (2025). Et fotografi av skulpturen pryder nå omslaget på hans bok. Han spurte meg om hjelp til å finne et sted å vise bronseformelen som oppsummerer boken. Jeg foreslo å inkludere den her, med hans navn på materiallisten, men kontekstualisert som en del av mitt arbeid, og han sa ja.

Rundt i rommet ligger små biter av oppkuttet svamp, og en mekanisk fugl designet for å fly, slå med vingene og kvitre når den aktiveres, som hviler i et rede av antisklimater og støtter.

I det bakerste rommet spilles et opptak av et kor fra Nidarosdomen. En prestinne synger, og koret svarer. Platespilleren starter automatisk på nytt hver gang platen er ferdig, og lar den fire minutter lange sekvensen gå i sirkel hele dagen.

Jeg håper dette gir deg en følelse av hva som finnes i, og utover, disse lånene – hvordan lånte objekter skaper sine egne verdener andre steder, uten å miste seg selv i bevegelsen.

Med varme,
Céline

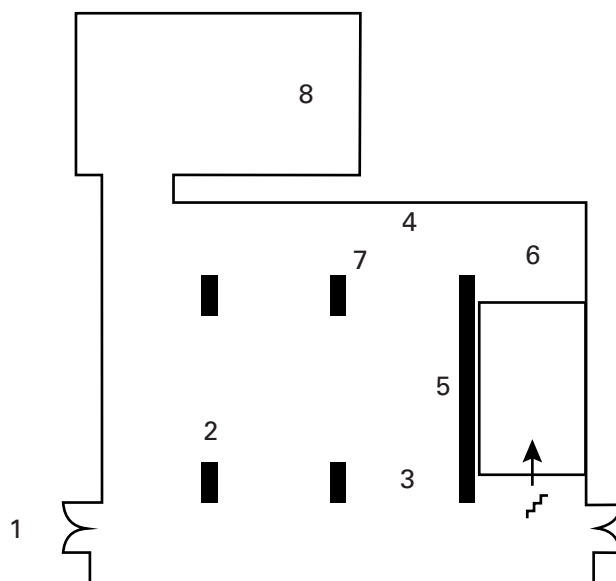
1. Komfortobjekt, 2019-2025
Gave av bjørketre med svak fordypning for tommel

2. "I think at every season inner things must shrink or swell like roofs or timber", skrev Rosemary Mayer, 2025.
Rå, sponset norsk aluminiumsbarrer – skal smeltes om til ulike skulpturer i fremtidige utstillinger, endres til verket blir solgt

3. Gargle MGM 123, 2025.
Metallholder, stein-gargoyle fra Etsy-selger Opus Magnum, fontene av plast, pelsstoff, duftprøve, tørket aprikos, ballongdyr, høy, fremmed hår, oppsamlet støv

4. Stallen, 1897-1906, 2025.
Fotografi av stall, hengt opp ned som funnet på Hotel Bakeriet, tatt av Erik Olsen for over hundre år siden – offentlig eiendom

5. Magiske kort, 2025.
Rasmus' Magic the Gathering-kort og japanske avisutklipp (Rasmus Thor Christensen er kurator ved PoMo, et museum grunnlagt av familien bak en dagligvarekjede og store deler av Trondheims eiendom)

6. Bifurokat, 2025.
Bøkene 'Le malentendu capital' og bronseverket 'Le sourire de l'être' av samler, venn, matematiker og filosof Michel Tombroff, vist på oljeaktig plastplate

7. Fugls indre mekanisme, 2025.
Mekanisk fugl, indre maskineri, rede

8. Kor, 2025.
iPhone-opptak av kor og prestinne som synger i Nidarosdomen, 800 meter fra Kunsthall Trondheim, presset som gjennomsiktig vinylplate